

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/187/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316209792
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316209792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovom nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákov nábrežie 8A/811 02 Bratislava, proti žalovanej H. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX J., právne zastúpená advokátom JUDr. Juraj Lukáč, so sídlom Nám. sv. Egídia 11/6, 058 01 Poprad, o zaplatenie sumy 4.272,79 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 7Csp/100/2016-52 zo dňa 01. júna 2017, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.084,78 Eur s prísl., a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 58%.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 261 ods. 6 písm. d), § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2, § 504, § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník platný a účinný v rozhodnom období, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1 a 2, § 565, § 788 ods. 1 a 2, § 794 ods. 1, § 39, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 22.05.2012 Zmluvu o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4.900,- Eur. Predmetom zmluvy malo byť aj poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 09.01.2015 k uvedenému dňu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 5.034,81 Eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručená 14.01.2015. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sumu 2.300,22 Eur a po vyhlásení predčasnej splatnosti sumu 1.515,- Eur.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, pričom táto je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Žalovaná uznala nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.084,78 Eur, a to titulom nezaplatenej istiny úveru, v tejto časti žalobu nerozporovala. Súd preto považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.084,78 Eur za nesporný a preukázaný, preto v tejto časti ďalšie dokazovanie nevykoval. Súd mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj o termínoch splátok istiny, úrokov, iných poplatkov ako aj údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Vo vzťahu k uplatneniu nároku na úrok z úveru vo výške 19% ročne odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že veriteľ má len nárok na zmluvný - obchodný úrok len do času vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pretože vyhlásením predčasnej splatnosti úveru stratil veriteľ právo uplatňovať si zmluvné úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu. Uviedol, že ani poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ust. § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie istiny úveru vo výške 1.084,78 Eur je dôvodný a preto žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy, pričom žalobca si v súlade so zákonnou úpravou uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne, čo je v súlade splatnou právnou úpravou.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 21% a žalovaná v rozsahu 79%. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní žalovanej vznikol nárok na priznanie pomernej časti náhrady trov konania v rozsahu 58% a súd jej tento nárok aj priznal. O konkrétnej výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o trovách konania. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, preto považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Ďalej namietal, že celková výška úveru je v zmluve uvedená, pretože v čl. 3 zmluvy je uvedená výška úveru a taktiež je uvedená aj celková výška nákladov, pričom uvedené sumy po sčítaní sú celkovou sumou úveru. Uviedol, že ako veriteľ vyčísliť aj celkové náklady žalovaného v zmluve o úvere v súlade so zákonnou úpravou. K poisteniu úveru uviedol, že toto bolo poskytnuté na základe výslovnej žiadosti žalovaného ako dlžníka, pričom tento nebol povinný uzatvoriť poistnú zmluvu poistenia úveru pre prípad neschopnosti splácať úver, preto zmluva o úvere obsahuje správne uvedenú zákonnú náležitosť. Nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu týkajúceho sa zmluvného úroku. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátil vec na nové prejednanie alebo aby zmenil rozhodnutie tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazá žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu vyjadrila tak, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a je toho názoru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež sa stotožnila aj s názorom súdu prvej inštancie aj v otázke zamietnutia nároku na zmluvný úrok po vyhlásení splatnosti úveru. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a priznal žalovanej náhradu trov konania.

8. K vyjadreniu žalovanej sa žalobca vyjadril tak, že poukázal na priamy a nepriamy účinok smerníc v súvislosti so smernicou 2008/48/ES. Poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ č. 42/15. Mal za to, že súdu dostatočne preukázal oprávnenosť svojho uplatneného nároku čo do výšky, aj do dôvodu. Na základe uvedeného si dovoľil požiadať, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

9. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila tak, že žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanej náhradu trov konania. Uviedla, že na daný prípad nie je možné aplikovať závery SD EÚ vyjadrené v prípade C-42/2015.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 04.09.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a nesprávnym skutkovým zistením i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

14. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere - konsolidácia je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva o úvere - konsolidácia je síce zmluvným typom upraveným v Obchodnom zákonníku, avšak odvolací súd uvádza, že aj zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľskú.

15. V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

16. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

17. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

18. Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

19. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

20. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.1 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku a aj stále je platný a účinný.

21. Klauzula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj: (1) z čoho splátka pozostáva, (2) či splátka obsahuje aj poplatky, (3) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN, (4) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (5) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod.. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES).

22. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu boli aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade Zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu obsahovala len výšku, počet a termíny anuitnej splátky, a to v sume 119,85 Eur v počte 72 mesačných splátok s dátumom splatnosti k 20. dňu v mesiaci.

23. Odvolací súd má za to, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je v prípade absencie náležitosti špecifikácie splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

24. Záverom odvolací súd odkazuje tiež na závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/22/2017 zo dňa 27.03.2018, č.k. 20Co/76/2017 zo dňa 27.03.2018, č.k. 3Co/27/2018 zo dňa 24.04.2018.

25. Z vyššie uvedených dôvodov je podľa odvolacieho súdu správny záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť postačuje absencia čo i len jednej náležitosti podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda priznanie žalobcovi len zaplataenie žalovaným istinu vo výške 1.084,78 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 4.900,- Eur a sumou, ktorú žalovaná celkovo uhradila, ktoré je vo výške 3.815,22 Eur.

26. Rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

27. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalovanej v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady

trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).